

Der kunne jo tænkes at vise sig andre. På det grundlag vil vi afvise forslaget.

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær. Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører. Og så skal jeg beklage, hvis jeg tidligere har overset en markering fra fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Det er tilgivet.

For Det Radikale Venstre er det fuldstændig uacceptabelt og stødende, at to virksomheder indbyrdes kan aftale, at de ikke vil ansætte hinandens medarbejdere, uanset om det er noget, de oplyser den pågældende medarbejder om, eller de ikke gør det.

Det er klart, at det er særligt stødende, når man som medarbejder kan konstatere, at man sender ansøgninger ud til potentielle arbejdsgivere og får et afslag uden selv at vide, at forklaringen er, at de to virksomheder har aftalt ikke at ansætte hinandens medarbejdere. Det er selvfølgelig særligt stødende. Men det er under alle omstændigheder stødende og uacceptabelt, at to virksomheder uden overhovedet at vende det med den ansatte aftaler, at de ikke vil ansætte hinandens medarbejdere.

Sagen er også den, at det går imod samfundets interesser. Vi ved allerede i dag, at der er brancher, hvor medarbejderne på grund af de her hemmelige aftaler er så begrænset i deres mobilitet mellem arbejdspladser, at det simpelt hen hæmmer dels videndelingen mellem de pågældende virksomheder, dels muligheden for at etablere små, nye virksomheder.

Som sagen er, eksempelvis i it-branchen, er det sådan, at mennesker, der forsøger at etablere en ny virksomhed og tiltrække nye medarbejdere, hver eneste gang, de skal levere en ydelse til en lidt større konsulentvirksomhed, bliver tvunget til at underskrive aftaler af den her karakter, som senere involverer, at de bliver meget begrænset i deres muligheder for at tiltrække arbejdskraft. Det er ganske enkelt hverken i samfundets interesse eller i den enkelte lønmodtagers interesse. Derfor skal vi det skidt til livs.

Ministeren har jo beskyldt Det Radikale Venstre som en af forslagsstillerne til det her forslag for ikke at ville tilgodese, at der kan være situationer, hvor en virksomhed kan have helt legitime interesser i at beskytte sig mod, at konkurrenter hugger medarbejderne i virksomheden. Men det er direkte forkert. Vi anerkender, at der

kan være specielle situationer, hvor virksomhederne har behov for at beskytte sig på den måde. Men vi siger bare, at hvis det er tilfældet, er det også noget værd for virksomheden, at den begrænser medarbejdernes muligheder for at søge job hos konkurrenten, og derfor er det vel ikke urimeligt, at de pågældende medarbejdere bliver kompenseret på den ene eller på den anden måde.

Det er desuden vores påstand, at de muligheder, man allerede i dag har efter funktionærlovens § 18 for at lave konkurrenceklausuler eller kundeklausuler, er vide, endog meget vide. De giver virksomhederne meget vide muligheder for at beskytte sig i de tilfælde, hvor der er et legitimt behov for at forhindre konkurrenter i at hugge medarbejdere. Jeg vil faktisk sige, at for så vidt angår kundeklausulerne, er loven i dag ikke tilstrækkelig restriktiv. Der er mulighed for at binde medarbejderen i et omfang, som Det Radikale Venstre stadig synes er uacceptabelt.

Kl. 16.35

Sådan set glæder jeg mig til, at der kommer en lovgivning på det her område, og jeg tror også, at vi kommer i en situation, hvor vi må anerkende, at det lovforslag, som vi trods alt har fået ministeren til at diske op med, er bedre end ingenting. Men jeg fastholder, at det, vi som forslagsstiller i dag kommer med, er bedre end det forslag, som ministeren i går lagde frem.

Jeg synes, der er behov for at sige til virksomhederne: I bør binde jeres medarbejdere med gode ansættelsesvilkår og et spændende arbejde; I bør ikke binde jeres medarbejdere med luskede aftaler, som I indgår med hinanden med eller uden medarbejdernes vidende. Det bør simpelt hen ikke forefindes i et arbejdsmarked, som ellers priser sig af fleksibilitet, mobilitet og videndeling.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Hemmelige jobklausuler er ikke skønne, men jobklausulerne bliver ikke skønnere af at blive oplyst, og hemmelig stavnsbinding er slemt, men oplyst stavnsbinding er ikke bedre. Derfor er det ikke nogen løsning, at man gør de hemmelige aftaler offentlige.

Det, der er afgørende, er, at man sikrer en ordentlig mobilitet på arbejdsmarkedet, sikrer in-